

Utéct před Donaldem Trumpem se dá i takto.

Autor: James Dunphy

Zvládli jsme to. Přežili jsme Hillary. Můžeme počítat se čtyřmi lety ochrany v exekutivě a podstatně delší dobou relativního bezpečí v oblasti soudní moci. Prezident Trump, jakkoliv s námi nemusí souhlasit, uznává naši svobodu slova. Jím jmenovaní soudci Nejvyššího soudu ji budou chránit ještě dlouho poté, co Trump odejde. Obranné pozice máme zajištěné.

Příliš mnoho času však nemáme. Do roku 2020 budou Spojené státy podstatně méně bělošské. Po smrti bude mnoho bílých „baby boomers“ (kteří častěji volí republikány), zatímco do naší země vejde „překrásnými vraty“ v Trumpově zdi spousta barevných (kteří většinou volí demokraty) a ještě více jich doroste do voličského věku, když se už v první dekádě tohoto století stali americkými občany průchodem porodními kanály svých matek. Pokud nedojde k obřím a nepravděpodobnému hospodářskému boomu a demokraté protentokrát nasadí někoho poněkud charismatičtějšího a méně zkorumpovaného než Hillary Clintonovou, naše ochrana výkonnou složkou moci skutečně potrvá zřejmě jen čtyři roky. Na Nejvyšším soudu naštěstí zasedne několik Trumpem jmenovaných lidí, a tak bude tato instituce hájit naše ústavní práva aspoň tak dlouho, dokud bude žít dostatek soudců-zastánců svobody slova. Těžko však předem odhadovat, do jaké míry může jejich rozhodnutím vzdorovat a převracet je pomstychtivý demokratický prezident bez úcty k zákonu.

I kdyby Trump svůj úřad v roce 2020 obhájil, nesmíme mu dovolit uchlácolit bělošský neklid. Musíme přikládat pod pomyslný kotel.

Netvrdím, že bychom neměli oslavovat jeho triumf. Trump vykonal úkol takřka herkulovský: zvítězil navzdory všem očekáváním, v mnoha státech velice těsně. Byl jako šachový velmistr, který kombinací rafinovanosti a neočekávaných smělých manévřů překonal zdánlivě neporazitelného počítačového soupeře. Vedl dost možná nejlepší prezidentskou kampaň americké historie.

Nakonec však veškerý jeho úspěch bude jen chvilkovým odkladem našeho zániku. Může věřit,

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

že má odpovědi, ale v delším časovém horizontu je nemá. My ano.

Nejlépe můžeme Trumpovi vzdát hold tím, že si jeho vítězstvím dodáme odvahy. Splatíme mu ještě usilovnější práci při přesvědčování našich rasových soukmenovců, že bělošská identita bez omluv je naším morálním právem a že k našemu dlouhodobému přežití potřebujeme suverénní území, kde budeme žít jen my, běloši.

Jakkoliv obtížným se tento úkol může jevit, stačí se jen vzpomenout, že nikdo nevěřil Trumpově výhře v primárkách. Navíc si měl podle všech analýz vést skoro nejhůř ze všech kandidátů v přímém souboji s Clintonovou. Jeb Bush, Marco Rubio a John Kasich měli mít lepší šance – ale Trump pochybovače neposlouchal. Věřil své vizi a v nietzscheovském slova smyslu stvořil sám sebe. Udělal ze sebe prezidenta. V tomto ohledu ho musíme napodobit a držet se své vlastní vize. Jedině tak můžeme uspět.

Nejsme rasově slepí občanští nacionalisté jako Trump. Jsme bělošští nacionalisté, což nám však nebrání využít jeho taktiku a motivovat se v jeho duchu. Míč je naší straně a před námi úkol získat si srdce našich lidí a přesvědčit je o našich pozicích.

Podle mého před námi stále zbývá hodně práce na přesné formulaci našich pozic. Stránky Counter-Currents jsou jedním z předních intelektuálních center pro výměnu idejí – idejí, s jejichž pomocí dokážeme obhájit své postoje, ne ani tak v očích našich protivníků, kteří tak jako tak budou stát proti nám, ale lidem naší i ostatních ras, kteří by byli rádi, aby běloši vzkvétali. Je tedy čas přiložit pod kotlem a finanční podpora Counter-Currents může být vhodným krokem.

Úvaha Jamese Dunphyho *It's Time to Turn Up the Heat* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 9. listopadu 2016.